

Páros séta a bölcsőhely körül

MÓSER ZOLTÁN FOTÓI FARKASLAKÁRÓL

„...hátamra vetem a kabátomat, hogy induljak a temetőbe. Sógor akkor érkezik éppen. Nagy bokor virágot tart az ölében, fái és földi virágokat vegyesen. Mosolyogva felém nyújtja, és így szól: – Sógor urat üdvözli a tavasz!

Ölembe veszem a virágokat, és úgy viszem a temetőbe. Messze bent van az apám sírja, együtt a nemzetiség régi halottaival... Ölemből odateszem a virágot az apám sírjára, hadd üdvözölje őt is a tavasz, amelyet annyit és oly nehezen várt örökké. Aztán mozdulatlanul nézem a földet, és az jut eszembe, hogy valamikor én is itt fogok feküdni.

Most csend van, és hevesen süt a nap. Fénye zuhog a hatalmas temetőre, és a bádog, a sok kereszt tetején, ezer csillámban veri vissza. S e káprázatban, az apám és az ősök sírjánál, vajon feltehetem-e a kérdést: – A miénk ez?

Nem tehetem fel, mert ez kérdés nélkül a miénk. Miénk a fény, amit lelkünkbe fogadtunk; s a föld, amelyen élünk és meghalunk.”

Tamási Áron: Szülőföldem

